

områder, hvor afgørelse træffes af en kompetent forsamling, reduceres i forhold til den udfundne stemmeafgivningsprocent inden for urafstemningsområdet som helhed. Det således beregnede medlemstal fordeles mellem ja- og nejstemmer i samme forhold som de på den kompetente forsamling afgivne stemmer, og de herved fremkomne stemmetal sammenlægges derefter med stemmetallene fra urafstemningsområdet.“

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

10. I § 12 indsættes som nyt stk. 7:

„Stk. 7. De stillede forslag skal betragtes som vedtaget på arbejdsgiverside, såfremt der som helhed foreligger et flertal for vedtagelsen, og som vedtaget på arbejderside, såfremt ikke som helhed et flertal af de i afstemningen deltagende, dog mindst 35 pct. af samtlige stemmeberettigede, har stemt mod forslaget.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1971.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 2. oktober 1970 blev der mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark indgået en aftale om forhandlingsregler (aftrykt som bilag 2 til lovforslaget). I disse regler er det bl. a. fastsat, at der til forkastelse af et af forligsmanden stillet mæglingsforslag kræves, at over halvdelen af de afgivne stemmer er nejstemmer, og at disse nejstemmer udgør mindst 35 pct. af samtlige stemmeberettigede.

Da gennemførelse af denne bestemmelse må forudsætte en ændring af loven om mægling i arbejdsstridigheder, har de to hovedorganisationer i fællesskab rettet henvendelse til arbejdsministeriet med anmodning om, at lovforslag med et sådant sigte fremsættes i folketinget.

Statens Forlignsinstitution i Arbejdsstridigheder, der af arbejdsministeriet blev anmodet om en udtalelse, har i skrivelse af 20. oktober 1970 (aftrykt som bilag 3 til lovforslaget) over for arbejdsministeriet anbefalet, at der ved gennemførelse af ændringer i loven om mægling i arbejdsstridigheder tilvejebringes hjemmel for den afstemningsordning, som hovedorganisationerne har truffet aftale om.

Forlignsinstitutionen har i denne forbindelse overvejet, om den nævnte afstemningsordning alene bør gælde de områder, der dækkes af hovedorganisationernes aftale, eller om ordningen bør udstrækkes til at gælde i alle overenskomstområder. Under hensyn til, at de grunde, der har ført til den nævnte afstemningsregel — navnlig betydningen af, at de flest mulige deltager i afstemningen — formentlig gælder i alle overenskomstområder, at en sammenkædning af mæglingsforslag efter lovens § 12, stk. 1, som regel vil omfatte parter, der ikke er medlemmer af en af de nævnte hovedorganisationer, og at der bør lægges vægt på, at der rent principielt bør gælde de

samme afstemningsregler for hele lovens område, således som tilfældet er efter den gældende lov, har forlignsinstitutionen fundet, at den omhandlede afstemningsregel generelt bør være gældende.

Regeringen er enig i disse synspunkter, og der stilles derfor forslag om en ændring af loven om mægling i arbejdsstridigheder i overensstemmelse hermed.

Udover den foreslåede ændring af lovens afstemningsregler indeholder lovforslaget en række øvrige ændringsforslag, overvejende af redaktionel karakter.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes:

Ad nr. 1 og 2.

De foreslåede ændringer, der er af redaktionel karakter, skyldes den ved lov nr. 60 af 4. marts 1964 gennemførte ændring af navnet „Den faste Voldgiftsret“ til „Arbejdsretten“.

Ad nr. 3.

Den foreslåede ændring, der er af redaktionel karakter, skyldes, at den gældende lovs bestemmelse henviser til den nu bortfaldne hovedaftale af 18. november 1960.

Ad nr. 4.

De foreslåede ændringer i lovens § 11 tilsigter at bringe lovens bestemmelser om urafstemninger på arbejderside i overensstemmelse med den af hovedorganisationerne aftalte afstemningsregel. Der er samtidig i stk. 2 medtaget en bestemmelse om, at afgørelse om organisationernes stilling på arbejdsgiverside til et mæglingsforslag træffes i overensstemmelse med organisationernes vedtægtsbestemmelser, hvilket svarer til den gældende retstilstand.